

Saapas- jalkakissa Bremer- havenissa

Cocinero

Kun kotkassa paistaa heinäkuun aurinko, on se kuuma ja tukala. Tämä kuumuus saapui idästä, tuosta isosta naapurista jota silloin kutsuttiin Neuvostoliitoksi.

Heinäkuussa saapui Kotkaan paljon muutakin. Komea, ylpeä laiva, se oli juuri maalattu Danskin tokassa. Se lipui hinaajien avustamana kolikai-jaan ja aloitti lastin purun.

Tuona samaisena päivänä, asteli lankonkia ylös myös yliperämies ja otti uuden hyttinsä vastaan. Oli siinä yliperämies asustellut jo aikaisem-minkin, mutta kuten usein trampeilla on tapana, miehistöä vaihdetaan Suomessa. Lankonkia asteli ylöspäin myös nainen, hänen vastakirjassaan luki talousapulainen.

Säkäkokin vastakirjan omaava nuorimies asteli taas lankonkia alaspäin. Hän ei ollut jäämässä lomalle, ei vielä, oli vasta jonkin kuukauden kuljetellut tavaraa maailman-kaupan edustajana tällä laivalla. Hän kävi vain Kairossa, oli juuri saanut sen verran ikää, että pääsi sisään. Olihan ravintola Kairo koettava ja

maistettava, onhan se merimieskulttuurin kehto.

Messityttö asettui laivaan ja laittoi hyttinsä kuntoon. Hän ihaili isoa hyttiä, aikaisemmissa laivoissa oli hytti ollut vanhempi, pienempi ja synkempi. Hytissä oli hyvin komero tilaa, olihan laiva valmistunut vain neljä vuotta aikaisemmin. Komerotilan tarve on suurempi messityöllä kuin messipojalla, se on luonnon laki. Hän asetteli vaatteensa paikalleen, komeron perälle taaimmaiseksi laittoi mustat korkeavartiset naisten nahkaiset varsi-saappaat.

Messityölle laivaan sopeutuminen oli helppoa, hän tunsu yliperämiehen ennestään, myös joitakin muita saman kylän poikia oli laivalla, he olivat tavanneet aikaisemmin. Sama oli kohtalo yliperämiehellä, varustamo oli tuttu, miehistö osaksi tuttu, vain laiva oli uusi hänelle. Usein näin käy merimiehille jotka ovat Kairon kulmilta kotoisin ja pitävät venettään Sapokan lahdessa.

Säkän Kairon kierros oli saatu loppumaan ja oli aika siirtyä Raaheen lastamaan rautaa. Elämä laivalla ei vielä tasoittunut siihen normaalin merielämään, liian lyhyt on matka Kotkasta Raaheen.

Raahessa sama kesä jatkui, mutta laiva suuntasi jo raskaassa lastissa kohti etelää. Mitä etelämmäksi mennään, sitä varmemmaksi käy kesän jatkuminen. Vasta päiväntasaajalla asia kääntyy pääläelleen. Kotkassa kesä loppuu meripäivien jälkeen, Raahessa sen lopettaa lumisade, tapansa joka kaupungilla. Kesä ei loppunut laivalla, laiva kääntyi Tanskan salmista etelään, kohti Meksikon lahtea. Atlantin ylitys on laivalle ja miehistölle iloista työtä tähän vuoden aikaan, se on merielämää parhaimmillaan.

Yliperämies sai rutiininsa kuntoon ja tutustui poosun sekä muuhun miehistöön, hänelle se oli helppoa. Hän ei pitänyt vanhoista tavoista, jossa miehistö jaetaan eri osiin, vaan usein käveli byssan halki upseeri messistä miehistömessiin. Se on hyvin ymmärrettävä reitti miehelle jonka työ on navigoida suorinta reittiä paikasta toiseen. Toinen reitti olisi ollut ulos upseerimessistä päivähuoneen kautta kongille joka kulkee poikittain ahteri torpan etuosassa. Kulkea ohi poosun, tunkin ja stujun hytin ohi, kääntyäkseen sitten päivähuoneen läpi miehistön messiin.

Säkäkokki oli erilainen mies tässä suhteessa. Hänen arvomaailmaan oli jo syntyessään asettunut hierarkia. Liekö syynä sotilas perheeseen syntyminen? Kuitenkaan hän ei pitänyt siitä, että byssan läpi juostiin, se oli hänen ja kokin valtakunta. Kuitenkaan yliperämiehelle ei säkäkokki mene asiaa ilmaisemaan, se johtuu juuri hänen arvo-maailmasta. Vaikka ei hän sitä pahankaan pitänyt, oli se vain outoa ja samalla tervetullutta uudistusta joka oli aina kiehtovaa. Säkäkokki oli hieman kaksijakoinen luonteeltaan, vanhan hierarkian kunnioittaja, sen hyväksyvä. Hänen mielestään jokaisen työpaikka on pyhä asia ja siksi hän ei juossut konehuoneessa tai komentosillalla kuin

kotonaan. Jos sinne oli asiaa, kysyttiin siihen lupa. Häneen sattui kun messissä käyttäydyttiin huonosti, se on messilikan työpaikka, sitä pitää kunnioittaa. Jokaiselle ihmiselle pitää antaa arvonsa ja kunnioittaa siinä osassa missä he maailmaa tallustavat, oli hän sitten kippari, messityttö, Kotkan ruusu, puliukko tai yliperämies. Samalla säkä kokki oli hippi luonteeltaan, jopa lähes pasifisti. Hänen mielestään ainut tapa lopettaa sodat maailmasta on olla riitelemättä ja varsinkaan fyysiseen tappeluun hän ei halunnut osallistua. Se myös saattoi johtua hänen heiveröisestä ruumin rakenteestaan. Hieman jopa skitsofreeninen, hippi pasifisti joka pitää laivan hierarkiaa hyvänä ja rakastaa merimieselämää, mutta haluaa antaa arvon sataman kaikille kulkijoille. Kun hänet ryöstetään, ei hän suutu ryöstäjälle, vaan itselleen. Ryöstäjällä on monessa maassa vahvat syyt tekoonsa, pitäisi itse pitää huolta, ettei joudu ryöstetyksi. Se on osa hänen työtään merenkulkijana.

Springarit toivottivat laivan tervetulleeksi Meksikon lahdelle, pyörähtelivät kauniisti laivan edessä, kuin luotsatakseen sen satamaan. Springarit hyvästelivät laivan Mississipin suistolla ja luotsi otti ohjat käsiinsä, tästä nokka kääntyi pohjoiseen kohti New Orleansin ulkopuolella sijaitsevaa satamaa. Messityttöön oli kai pitkä kesä tehnyt vaikutuksen, hän oli muuttanut yliperämiehen hyttiin asumaan. Oli yliperämies toki tehnyt asiaan voitavansa ja siksi kai luovanut byssan halki lähes joka päivä miehistön messiin. Mennessään olivat aina keskustelut säkän kanssa. Se oli miellyttänyt säkää, koska aikaisemmissa laivoissa ei byssaporukka veljeillyt perämiesten kanssa, ei heillä ollut ollut mitään toisiaan vastaan, mutta se ei vain ollut näin. Joskus he napsauttivat oluetkin byssassa. Heistä tuli ystävät, niin kuin laivalla ystävyystään. Se ystävyys ei ole samanlaista kuin maissa, se on nopeampaa, syvempää ja lyhyempää ystävyyttä. Oli vaikeaa pitää muut pois byssasta, miksi yliperämies voi siellä majaillla, eikö miehistön seura kelpaa, kuului

kikkaus. Säkä huomasi ajan myötä, että messilikan luokse sen yliperämiehen tie vei, byssa oli vain manttelina matkassa. Tämä kaikki oudoksutti säkää, samalla hän sai vahvistuksen hippi luonteelleen, me olemme samanarvoisia kaikki tyynni.

Kesä oli parhaimmillaan Bourbon streetillä ja siellä aikaa vietettiin rattoisasti jazzin merkeissä. Amerikka on aina osannut tarjota ihmisille kaikkea mitä ei tarvitse ja silti haluaa. Olkoon se turhaa, mutta mukavaa se on silti. Kun Raahen raudat oli ruumasta poistettu, suuntasi ylpeä laiva, nyt korkean keulansa alas jokea. Kun luotsi jätti laivan, springarit ottivat sen vastaan ja kesä oli vieläkin parempi. Elämä laivalla ei taasen ehtinyt tasoittua siihen normaalin merielämään, liian lyhyt matka on New Orleansista Corpus Christiin. Siellä silta nostettiin ylös ja laiva lipui vilja kaijaan, se käänsi valmiiksi nokan kohti Floridan kärkeä, siitä on helppo lähteä kohti Eurooppaa viikon kuluttua.

Messilikka sai siivota viljan pölyä kesähelteessä paita märkänä, miehistö sotkee messiä satamassa huomattavasti enemmän kuin merellä, messilikka ei tiennyt kumpaan sitä enemmän kaihosi. Kun oltiin merellä odotti satamaa, kun oltiin satamassa halusi merelle. Tuon messilikan märän T paidan, varsinkin sen etuosan oli säkä huomannut, oli se semmoinen pullistus. Hän yritti kieltää ajatuksiaan, koska yliperämiehen ystävyys oli hierarkkiselle hipille pyhä asia. On kuitenkin voimia maailmassa joita ei voi pakottaa pois mielestä. 160cm messilikkaa puettuna juuri ostettuihin leviksiin ja valkoinen kireä T-paita pyöreiden rintojen verhona, on juuri sellainen asia. Messilikka oli tämän huomannut, eikä yhtään pitänyt asiaa pahana. Hänen arvomaailmassa ei ollut ongelmia jos muutkin kuin yliperämies huomasi hänet. Päinvastoin hän piti siitä suunnattomasti, se tuo jonkinlaista vallan tunnetta. Corpus Christissä kuumimman kesän päättää bay fest, siihen miehistö osallistui. Uuniperunoita ja olutta maisteltiin kadulla, musiikki soi ja illat olivat leutoja. Meksikolainen

kitara kun soi kesäyössä ja olut on viileää, kuumenee tunnelma helposti.

Leudossa kesäyössä olivat yliperämies ja messilikka maistelleet olutta, keskiyön jälkeen saapuivat he laivalle, onnellisina, käsi kädessä ja rakastuneina. Ei sen hienompaa ole nuorelle parille kuin komea laiva ja Meksikon lahden vapaa ilta. Messilikka halusi hyttiin, hän oli lemmenkipeä, mutta yliperämies halusi miehistön messiin juomaan jonkun oluen tuttaviansa kanssa. Arkisin kun ei aina kerkiä heitä tavata, kaikilla on omat vahtiaikansa. Yliperämies seurusteli ja muisteli menneitä laivoja kavereiden kanssa, mutta hänen naisensa oli kyljessä kiinni ja halusi hyttiin. Yliperämies ei tästä pitänyt, tai ideasta piti paljonkin, mutta häntä ei komenneta hyttiin messistä. Messilikka ajatteli mielessään, että kyllä hän konstit tietää ja rupesi pöydän alla hyväilemään miesystävänsä sepalusta ja painoi päänsä yliperämiehen olalle. Tämä tuotti tulosta, yliperämiehellä kaikki ajatukset sekoittuivat mieshormonin kanssa aivoissa, hän nautti seurustelusta koulukavereiden kanssa koska olivat vihdoinkin samalla laivalla ja toisaalta mieshormonit jylläsivät. Messilikka keskittyi mieshormonien herätykseen ainoastaan, hänen päässään ei muille ajatuksille ollut sijaa. Yliperämiehen tunteet meni täysin sekaisin ja hän ajatteli ottaa kaikesta parhaat puolet ja nappasi messilikan pöydän alle ja avasi sepaluksen, veti häntä päästä ja otti olutta valkoisesta purkista. Yliperämies laulahteli isoon ääneen "nyt saat eukko mitä haluat, katsokaa pojat" ja nahka huilu soi.

Säkä oli saapunut päivähuoneen puolelle josta oli iso oviaukko messiin ja vain konemiesten pöytä oli hänen ja tuon parin välissä. Hän maisteli whiskyä puolen gallonan pullosta. Säkä ei kuullut kuin tuon yliperämiehen huudon ja näki syntyneen tilanteen. Hänen päässään velloi niin olut, whisky kuin ihmisarvon tunteet, hierarkkisen hipin aivot jytäsi täysillä. Hänen mielestään messilikka ei saanut ihmisarvoista kohtelua. Rauhan ajatus

kuitenkin voitti ja hän päätti olla puuttumatta tilanteeseen, siitä olisi seurannut vain riita ja sen seurauksena maailmansota, se oli hänen vakaumus. Kaikki he nukkuivat yönsä ja humalansa pois.

Koko tämän laivan, niin kuin muidenkin kauppalaivojen miehistön päätehtävä ei ole viettää leutoja öitä musiikin saattelemana. Ei, kyllä maailman kauppa vaati kuljettajiltaan enemmän. Luotsi ohjasti nyt matalan laivan sillan alta kohti sinistä Meksikon lahtea. Luovutti taas yhden aluksen springareiden saateltavaksi. Yliperämies oli saanut tehtäväkseen kuljettaa tämän viljalastin Romaniaan, messilikka oli saanut tehtäväkseen hoidella miehistöä ja siivota heidän jälkensä. Säkäkokki sai tehtäväkseen taasen miehistön ruokkimisen. Näin saatiin viljaa vietyä itäblokkiin, kun ilmoista huolimatta viljasadot eivät heillä onnistuneet. Näillä kaikilla kolmella oli tehtävänsä tässä maailmassa, jota ympäröi suunnaton meri.

Romaniassa laivan otti vastaan luotsi ja hän luovutti sen tulliviranomaisille sekä niille lukemattomille muille leimasimen käyttäjille. Vilja purettiin junanvaunuihin ja näin saatiin aikanaan laiva tyhjäksi. Yliperämiehen, säkän ja messilikan elämä jatkui niin kuin sen pitääkin laivalla, välillä rauhallisena, välillä taasen hieman ronskimmin. Maailman kauppatavaran käytyreinä he kulkivat meriä. Ylpeä laiva oli saapunut joulun alla Englannin pohjoispuolelle. Narvikista oli saatu täysi malmilasti ja nyt oli kesä loppu tälläkin laivalla. Jäinen tuuli painoi sillä voimalla laivaa kuin se vain tuohon aikaan voi. Yliperämiehen tehtävä oli pitää se yhtenä kappaleena, maailmankaupan tavarankulku oli siirtynyt sivuseikaksi. Messilikan tehtävä oli surrata tavarat kiinni ja yrittää pysyä pystyssä. Säkän tehtävä oli laittaa kylmiä leikkeleit, punainen linja brygalta byssaan oli soinut, ei lämmintä ruokaa, se ei pysy kattiloissa. Yliperämies katseli vellovaa merta ja väistämättä mieleen pisti Malmin onnettomuus joka oli sattunut vain päiviä aikaisemmin. Säkä ei vellovaa

merta nähnyt, sokot oli laitettu byssan, messin ja hyttien venttiileiden eteen. Messilikka saattoi hieman vilkaista merelle yliperämiehen hytin venttiilistä, ei silti, siinä vaiheessa meri kiinnosta kun tärkeintä on pitää itsensä jokseenkin pirteänä. Yöunista ei tule juuri mitään. Säkä nukkui leveässä sängyssään jalat nostettuna kirjoitus pöydälle, näin styrpuurin kallistuksen aikana saattoi melkein istua pöydälle ja taas paapuurin puolelle niska painui seinää vasten. Ei hyvä asento, mutta paras. Säkän selkää ja jalkoja pakotti, byssassa pitää jaloilla pitää itsensä kiinni lattiasa, kun käsillä pitää tehdä töitä. Mutta kun ihminen ei ole torakka, on se vaikeaa. Neljänä päivänä pohjanmeri näytti mahtinsa ja yliperämies taitonsa, ilma tyyntyi ja laivaa ympäröivä maailma suureni. Myrskyssä tuntuu maailma pieneltä, mutta voimakkaalta.

Bremerhaven naapurissa sijaitsee Bremenin kaupunki, siellä on Grimmin veljesten patsas. Säkä oli pienenä poikana lukenut Grimmin satuja innolla, maannut vintillä ja pelännyt. Laivan musta nokka työntyi talvisena aamutuntina Weseriä hiljalleen eteenpäin, kunnes se aamupäivän aikana kiinnitettiin Bremerhavenin satamaan. Rutiinit laivalla olivat arkiset, Bremerhaven sinällään ei ole merimiesten muistelmassa ensisijalla, mutta välillä on kiva tulla Eurooppaan ja pääse hankkimaan niitä tavaroita joita ei muualta saa. Puolensa kaikessa, niin myös merenkulussa.

Iltapäivä kahvin aikaan messilikka saapui byssaan, tuo ruskea hieman kihara tukka hulmuten olkapäillä ja asettui ihan säkän viereen seisomaan, nipisti häntä käsivarresta hieman salaa ja kysyi: "lähdetkö oppaaksi illalla, pitäisi käydä ostoksilla, enkä halua mennä yksin isoon kaupunkiin". Ensimmäinen reaktio säkällä ei tullut sanoina vaan hienoisena värähtelynä kokin housussa, sitten sekuntien kuluttua järki yritti voittaa ja esitti kysymyksen: "miksi et mene yliperämiehen kanssa"? Messilikan vastaus ei antanut odottaa " ei sillä ole aikaa ja eihän minun pidä aina

hänen kansaan mennä, tulethan minua hytistä hakemaan heti kun messi ja byssa on siivottu”? Housut, järki vai mikä puhui, mutta säkän vastaus oli myöntävä. Ei ollut vaihtoehtoja usean kuukauden seilauksen jälkeen. Tänä iltapäivänä yliperämiehellä oli lastin ja papereiden kanssa paljon tekemistä, eikä maihin ollut menemistä. Säkän iltapäivä meni vauhdilla, ilmassa oli aattoillan tunnelmaa, tuo usein niin ikävä lattian pesu oli nyt parasta mitä säkä tiesi, hän ei olisi vaihtanut osaa edes Kalevi Keihäsen kanssa.

Kun paikat oli siivottu kävi säkä nopeasti suihkussa, hänellä oli oma suihku. Tällä laivalla oli kongilta ovi ja suoraan edessä suihku ja wc, sitten oli molemmin puolin hytit. Koska toinen hytti oli asumaton, sai säkä oman suihkun. Sitten hieman Menneniä poskille ja kohti messilikan hyttiä. Menneniä oli kumma kyllä jäänyt jäljelle, alkoholin loputtua oli jollakin tapana käydä ne juomassa pois. Ei tiedetty kuka se oli, mutta vain yksi oli humalassa ja tuoksui hyvältä.

Säkä koputti vaisusti hytin oveen ja sai pyynnön tulla sisään. Kaksi olutta oli asetettu pöydälle valmiiksi ja Marlboro aski sekä tuhkakuppi viereen. Pummisohvalla istui messilikka valkoinen, puhdas, kireä paita päällä ja siniset Amerikasta hommatut levikset jalassa. Säkä istui kirjoituspöydän tuoliin ja otti kaljastaan hörpyt, nielaisi syvään ja yritti ajatella järkevästi. Se oli vaikeaa, jossakin tuntui, että pitäisi lähteä normaalisti poikien kanssa maihin, toisaalta oli vahva tunne jatkaa tätä. Messilikka nousi sohvalta ja otti villapuseron ja nahkatakkin vaatekaapista. Hän asettui säkän eteen seisomaan ja kysyi ”laitanko pelkän mustan nahkatakkin T-paidan päälle, vai pitäisikö laittaa villapaita väliin”? Säkä tuijotti pulleaa valkoista T-paitaa ja sanoi ”ei tarvitse, tai kylmähän siellä on talvella, Bremerhavenissa”. Hänen ensimmäinen reaktio oli egoistinen, toinen perustui laivaa ympäröivään ilmastoon. Messilikka istui sohvalle ja otti vaatekaapista mustat nahkaiset varsisaappaat esille ja rupesi sommittamaan

leviksen peittämää säärtä saappaaseen. Saapas oli kireä ja siksi pyysi säkältä apua vetoketjun kanssa. Nahkasaapas asetettiin messilikan toimesta tuolille säkän jalkojen väliin ja näin oli helppo auttaa vetoketju kiinni. Kun tämä show oli ohi, laitettiin pakolliset tupakat, rahat ja messilikka vielä huulipunankin taskuun ja lähdettiin kohti Bremerhavenia. Nyt lankonkia alas käveli säkä, sekä nahkasaappaan korot lankoonkin kolisten saapasjalkakissa. Yliperämies katseli komentosillalta menoa ja tunsu hienoista kaihoa, mutta ajatteli säkän olevan luotettavin kaveri oppaaksi.

Bremerhavenissa saapasjalkakissa teki pieniä ostoksia, täydensi varustustaan. Säkä sai sen verran pidettyä omaa päätään kasassa, että suoritti ostoksensa hänkin. Meksikon lahdella oli nauhoittanut pari kasetillista musiikkia FM taajuuksilta ja ne olivat hyviä kasetteja. Oli Thin Lizzyn Boys are Back in Town soinut hänen korvakuulokkeissa lukemattomat kerrat. Hän oli ostanut New Orleansista stereot ja niihin kuulokkeet, kovaääniset ei ole käteviä jos ne pitää maihin viedä. Levykaupassa hän viihtyi aina, löysi taasen kasetin, Cat Stevensin sellaisen. Saapasjalkakissa otti vaivihkaa säkää kädestä kiinni ja se havahdutti nuorta miestä, ensin hyvänolon tunteella ja sitten hieman pelon sekaisena, mitä tästä seuraa. Samalla oli jo reilusti yli puolivuotta mennyt laivalla, naisen kosketuksia oli tietenkin ollut, mutta ei iltakävelyn merkeissä. Säkällä oli nyt yksi kissa taskussa, kasetin muotoisena ja saapasjalkakissa kainalossa naisen muotoisena. He kävelivät katuja ristiin rastiin ja saapasjalkakissa halusi oluelle, jotta voisi esitellä ostoksiaan.

Pöytään asettuessaan saapasjalkakissa työntyi aivan uhrinsa viereen sohvalle ja maistoi olutta. Saksalaiset osaavat oluen teon jalon taidon. Muutaman jägermäisterin ja oluen jälkeen saapasjalkakissa esitteli ostoksiaan. Hän laittoi mustat pitsiset uudet alushousut säkän farkun polvelle, katsoi suoraan silmiin hieman polvea hivellen: ”mitäs pidät”? Säkä

sanoi nielaisten melkein sanansa: " pidän kovasti" johon saapasjalkakissa vastasi, "minä pidän kovasta". Säkä ei ollut perinyt myllyä eikä lehmää, vaan kissan, aivan kuin Grimmin sadun nuorin poika Carabas. Kissa veti hänet tanssimaan pöytien väliin, säkä ei ollut tanssimiehiä, mutta nyt ei ollut vastustuskykyä tähän tautiin. Rock soi hämärässä baarissa ja saapasjalkakissa veti lantein liikkein säkän syvemmälle pois järkevistä ajattelusta. Poissa oli kaverin kunnioitus, ei hänen tyttökaverin kanssa olisi pitänyt tanssia. Poissa oli hierarkkinen yliperämiehen kunnioitus. Säkä ei kontrolloinut mitään, saapasjalkakissa piti siitä huolen. Säkä oli heitetty kaivoon, kaivoon josta hän ei halunnut ylös. Levylautasella soi Chingis Khan saksaksi. Säkä oli satumaassa.

Yön hämähärrytyä menivät he taksiin, lankonki kolisteltiin ylös ja hyttivalinnan suoritti saapasjalkakissa, se sattui säkän hytiksi. Hyttiin päästyään säkä ehdotti Becks pullon juontia, mutta saapasjalkakissalla oli toiset ajatukset. Säkä auttoi taas saappaan vetoketjussa, mutta nyt haluttuun suuntaan alaspäin. Säkä heitti huolimattomasti saappaat nurkkaan, mutta kissa ja nainen hänen hytissään kävi ne nostamassa kongille, siististi oven eteen. Hyttiin palattuaan alkoi taas se ostosten esittely, vieläkin mukavammalla tavalla. Säkä asetti Cat Stevensin kasetin valmiiksi stereoon. Toinen kissa piti huolen yön viihteestä, soitteli huilua ja yö meni nopeasti.

Aamu sarastaa talvisena Bremerhavenissa, laivan uumenista kömpii kaksi palveluhenkilökunnan edustajaa töihinsä, tässä ei armoa tunneta. Mutta turha heitä on sääliä, säkä juoksi kevyesti leidarit ylös byssaan ja aloitti kahvinkeiton ja veripaltun paiston. Nuo Norjalaiset vaikeasti avattavat purkit aukenivat tänään helposti. Puolikas joka oli ollut yövahtina tuli tapansa mukaan byssan ovelle vinoilemaan säkälle, he olivat parhaat ystävät, monet paikat kolonneet yhdessä jo toisessa laivassa yhdessä. Hän kysyi miten oli maissa mennyt? Hyvin, ei mitään ihmeellistä,

Niedersachenin yöt, ei kummallisia. Yövahti joi kahvia hiljalleen ja kysyi. Tulitte messilikan kanssa aikaisin laivalle? Mitäs sitä yötä myöten hummaamaan vastasi säkä? Yövahtin työt ovat monenmoisia, viime yönäkin keräsin mustat naisten nahkasaappaat pois alakongilta, taisi olla sinun hytin edessä, ajattelin kun försti niin vihaisena etsi messilikkaa. Mitäpä se minulle kuuluu, hän etsi väärästä hytistä, messilikan hytistä ja sitten säkän hytistä, mutta sinä asut kokin hytissä. Hän huusi mennessään messin puolelle: "hei ,sinun saappaat ovat päivähuoneessa, löysin ne alakongilta, hyvää yötä ja mukavaa työpäivää, sanokaa förstille terveisiä".

Cat Stevens laulaa morning has broken, black bird has spoken... Näin oli käynyt. Säkä ja messilikka ei suuremmin keskustellut, työtä tehtiin ja aamiainen saatiin esille. Aamupäivä jatkuu byssassa siten, että esakokki tulee kahdeksaan töihin ja aloitetaan lounaan valmistus sekä illallisen esivalmistelu, niin nytkin. Päivävapaalla säkää mietityttivät yön tapahtumat, se ei ollut hänen ajatusten mukaan ihan rehdisti tehty häneltä. Messilikka ei liioin huolta kantanut, meni yliperämiehen hyttiin lepäämään ja kertoi missä oli yönsä viettänyt, kuin siinä ei olisi mitään erikoista ollutkaan, eikä hänen mielestään siinä mitään erikoista ollut. Hän asustelee yliperämiehen hytissä, mutta kenen kanssa hän käy maissa, mitä sitten tapahtuu, ei sen hytin omistajalle kuulu. Yliperämies tunsi itsensä todella nolatuksi, hän ensimmäistä kertaa ajatteli hieman hierarkkisemmin, yliperämiestä ei säkä pompottele. Hän päätti mennä säkän juttusille byssaan, heti päivä vapaan jälkeen.

Päivävapaalta palattuaan oli ranskalaisten perunoiden esifriteeraus urakkana säkällä. Hän oli ne hyvin huuhtonut vedessä ja nyt piti vain kaataa ne siivilään ja siitä pyyhkeen alle kuivamaan, sitten esifriteeraus kattilassa ja takaisin kylmenemään. Siitä sitten friteeraus nopeasti juuri enne esille laittoa uudestaan ja niihin saada kaunis väri sekä rapeus. Tämän toimen keskeytti yliperämies, hän tuli byssaan

päällystön pentterin kautta, niin kuin ennenkin, ilme ja vauhti olivat vain erilaiset. Säkä tule ulos, minulla on asiaa, ja sammalla pyysi hän esalta luvan lainata säkää hetkeksi. He asettuivat pollarin nokalle istumaan ahteri kannelle ja yliperämies aloitti puheensa: Älä sano vastaan, minulle on kerrottu kaikki, hyvä, että en löytänyt teitä eilen, olisi voinut käydä pahasti. Teit aika ruman tempun, luulin sinua rehdiiksi ystäväksi, nyt sinulla on kaksi vaihtoehtoa, Yksi, vie vastakirja sisään, häivy pois. Kaksi, ilmoita ajankohta niin tavataan skorsteenin takana. Olen puhunut, mene töihin.

Säkä meni töihin, tämä rupesi tuntumaan enemmän ja enemmän Grimmin veljesten saduilta, nehän ovat julmia, ne ovatkin vanhoja kansantaruja joita Grimmin veljekset keräsivät kirjoihin. Jos vintillä pienenä pelotti niitä lukiessaan, tarvitsisi hän nyt seitsemän peninkulman saappaat, jotta pääsisi pois. Se on kyllä Englantilainen satu, mutta välikö kirjallisuudella on nyt, Nobelin palkintoa ei pokata tässä laivassa. Ehkä seitsemän meripeninkulman saappaat olisi sopivimmat. Hänen hippiluonteeseen kun ei tuo skorsteenin takainen tappelukaan sopinut, se ajatus oli poissuljettu tyystin, periaatteita oli rikottu jo riittävästi, tuumi hän itsekseen. Pitäisikö hänen luovuttaa puoli valtakuntansa pois vain siksi, että oli saanut hetken hurmaa? Sekään vaihtoehto ei tuntunut reilulta. Illalla hän meni maihin "normaalisti" otti oluita ja yritti hälventää ajatuksiaan. Seuraavana päivänä oli jo uloslähtö, mihin oli matka, sitä ei säkä tiennyt. Päivät kului ja Atlanttia ajeltiin, orderi tuli: Houston Texas, viljaa Naantaliin. Taas piti lähteä farkku kaupolle ja sitten Suomeen. Keskellä Atlanttia saapui yliperämies byssaan, oli iltapäivä ja sipulipihvin sipulin paisto oli säkän osuus asiasta ja tietenkin lisukkeet, jälkiruoka. Yliperämiestä ei ollut näkynyt byssan kulmilla sitten Bremerhavenin, eipä ollut ikäväkään säkällä. Nyt aloitti säkä keskustelun: Molemmat vaihtoehdot ovat huonoja, skorsteenin takana tanssiminen on

kokonaan poissuljettu, en sodi, ulosmaksu on vaikea Houstonissa, tai puhu sinä kipparille, kun sielläpäin työskentelet. Yliperämies kaatoi whiskyt lasiin, jotka hän otti, päällystön pentteristä, sinne oli suora ovi byssasta. Siirryttiin pentteriin juttelemaan. Hän skoolasi lasia ja sanoi: Et sinä minnekään lähde, eikä me tapella, olen ajatellut asiaa, unohdetaan koko juttu. Laita minulle kaksi pihviä on nälkä. Hän söi kaksi sipulipihviä halulla, sipulin siihen oli säkä kohentanut hieman sokerilla, lihaliemellä ja viinietikalla. Jos yliperämiehelle maistui ruoka, maistui säkälle ruuan laitto.

Säkän olisi tehnyt mieli halata kaikkia, mutta jätti ainakin messilikan väliin, turvallisuusyistä. Houstonissa käytiin ja Naantaliin saavuttiin aikanaan, jäitä oli paljon ja byssassa kylmä, lämpö ei tahtonut riittää talvi olosuhteissa. Oli sitä hikoiltu Aasiassa ja lie missä.

Jossakin noin Azoreiden tienoilla pohjoiseen tullessa otti säkä nämä saappaat puheeksi puolikkaan kanssa, hän oli ne kerännyt talteen silloin yöllä. Säkä kertoi jutelleensa yliperämiehen kanssa, ja skoolanneen whiskyn. Puolikas kyseli oliko försti hyvällä tuulella, oli, kumma kyllä vastasi säkä. Hän jatkoi uteluaan, tiedätkö sinä miksi försti muutti mielensä, olettehan koulukavereita? Tiedän, tiedän hyvinkin, försti kysyi minulta neuvoa, kun hänen mielestään tappelusta tulee yksi-puolinen, försti on vanha katutappeliija. Sinä et taida tapella? En, en katso sitä tarpeelliseksi, vaikkakin liki liippasi. No sanoin sitten förstille, että ei se niin selvä asia ole kuka siellä selkään saa, miksi säkän pitää yksin osallistua siihen? Säkä ei ymmärtänyt mitään, miksi siihen jonkun muun pitäisi puuttua? No katsos kun kerroin förstille saapasjalkakissan sadun toisen osan. kun kissa vei minut liinavaatevarastoon ja kerroin muutaman yksityiskohtan tapahtumista ja ilmoitin meidän puolustavan asiaa yhdessä, mikäli se förstille käy. No, mutta sinähän vaarannat jobin, miksi näin uteli säkä? Katsos jo koulu-aikaan kun tuo försti isonteli, aina silloin tällöin pistin sen ojennukseen, sitä

se tarvitsee taas. Sitä paitsi kun kerroin, että pöykin voi tulla mukaan, hänellä on asiaa puolustettavana, antoi försti sinulle anteeksi. Nyt oli säkän vuoro hakea kaksi lasia ja whiskypullo.

Naantalissa talvi oli kauneimmillaan, säkä nojaili reelinkiin ja katseli viljasiiloa, lankonkia alaspäin käveli yliperämies laukku kädessä ja perässään mustat saappaat kolisten messiliikka, alias saapasjalkakissa.

Lankonkia ylöspäin tuli säkäkokki laukku kädessä, siis uusi säkä, ei tarun säkä mihinkään lähtenyt, hänestä tuli esakokki. Hän sai kokovaltakunnan palkkioksi jos ei kuninkaalta, niin kipparilta.

Niin he kaikki elivät elämänsä onnellisina loppuun asti ja saapasjalkakissa oli läpeensä tyytyväinen.